

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 21-11-31716 א. נ' ב.

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט סארי ג'יוסי

מבקשים

א. ע"י ב"כ עוה"ד ט. זלץ ואח'

נגד

משיבים

ב. ע"י ב"כ עוה"ד ר. אקהאוז-עמויאל

החלטה

בפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית משפט לענייני משפחה בחיפה (כב' סגנית הנשיאה, השופטת א. מירז) ב-תלה"מ 21-06-4061, מיום 26.10.2021, במסגרתה נדחתה בקשתו של המבקש לעיון מחדש בהחלטת בית משפט קמא מיום 08.08.2021 על מינוי מומחים (להלן: "**ההחלטה על מינוי המומחים**").

הנסיבות הצריכות לעניין הן בתמצית אלו:

ביום 08.08.2021 נעתר בית משפט קמא לבקשת המשיבה, והורה, בהחלטה מפורטת, על מינוי שמאי מקרקעין לשומת הדירה שבמחלוקת, וכן על מינוי אקטואר לשם שומת שווי זכויות הצדדים, לרבות פערי השתכרות. במסגרת החלטה זו, דחה בית משפט קמא את בקשת המשיבה למתן צו לפירוק שיתוף בדירה שבמחלוקת וברכב הצדדים.

בית משפט קמא קבע, כי **דירת הצדדים נרשמה על-שםם של הצדדים בחלקים שונים** – חרף הוראות ההסכם, וחרף של המבקש, לפיה היה זה הוא שמיון את מלוא התמורה. הדירה, כך נקבע, נרכשה בשנת 2015 – כעשור לאחר אישור ההסכם, ולפיכך גם אם תעמוד בעינה המחלוקת, לאיזה חלק מתמורת הדירה זכאי כל אחד מן הצדדים, אין בכך למנוע את שומת הדירה שעה שזכויות המשיבה רשומות בפנקס רישום המקרקעין.

עוד נקבע, בנוגע למינוי אקטואר, כי הצורך עולה מהוראות ההסכם עצמו, בדמות הסכמת הצדדים לפנות לאקטואר במקרה של פרידה לשם עריכת איזון משאבים. עתירת המשיבה, כך נקבע, לבחינת פערי ההשתכרות בין הצדדים, אינה מאיינת את הבקשה למינוי, וכי הגם שאין לשלול את טענת המבקש, לפיה יש לערוך איזון משאבים לפי ההסכם, מבלי לעמוד על פערי השתכרות, יש ליתן את הדעת לחלוף הזמן מאז אישור ההסכם והעובדה שהצדדים חיו יחדיו שנים ארוכות לאחוריו. הואיל ויש ליתן את הדעת גם להוראות אחרות מן ההסכם, כך קבע בית משפט קמא, שלא קוימו ועליהן עומדת המשיבה, אין להימנע מבדיקת פערי ההשתכרות בין הצדדים, ככל שקיימים, שהם בבחינת נכס בר-איזון.

עוד ובנוסף נקבע, כך: "יגישו לבית המשפט תוך 30 יום מהיום (ימי הפגרה יבואו במניין הימים) שמותיהם של שמאי מקרקעין מוסכם לשומת שווי הדירה, ושל אקטואר מוסכם לשם בחינת זכויות הצדדים ועריכת איזון משאבים, לרבות בחינת פערי ההשתכרות לכאורה בין הצדדים".

ביום 02.09.2021, הגיש המבקש בקשה לעיון מחדש בהחלטה האמורה, וטען, כי יש להקדים ולהכריע בתוקף הסכם-הממון טרם מינוי אקטואר. לפי ההסכם, כך נטען, הוא הזכאי להירשם כבעל מלוא הזכויות בדירה, ולפיכך יתייתר הצורך במינוי שמאי. כמו-כן נטען, שההסכם אכן מכיל הסכמה למינוי אקטואר לשם איזון משאבים, אך לא דובר בו על בחינת פערי השתכרות, כטענת המשיבה.

המשיבה התנגדה למבוקש.

בית משפט קמא קבע, כי דין הבקשה להידחות הואיל ולא נמצא בבקשה כל נימוק חדש שלא עלה מטעם המבקש בתגובתו לבקשה למינוי מומחה. די בעיון בהחלטה למינוי המומחים, כך נקבע, כדי ללמד שבית משפט דן בטענות המבקש, ומצא לנכון לקבל את בקשת המשיבה, באופן מנומק, חרף התנגדות המבקש.

גם בהנחה, כך קבע בית משפט קמא, שיש בענייננו מקום להכיר בסעד של "עיון מחדש", לא העלה המבקש כל טענה או עובדה חדשה שלא עמדה לעיני בית המשפט במועד ההחלטה על מינוי המומחים. בנוסף, נקבע שתגובת המבקש הייתה לעיני בית המשפט טרם ההחלטה על מינוי המומחים, וכי ניכר שנכתבה ונערכה על-ידי עורך-דין.

עוד יצוין, כי בית משפט קמא, נענה ביום 21.11.2021 חלקית לבקשת המבקש, ועיכב את ביצוע ההחלטה ל-7 ימים על-מנת לאפשר את הגשת הבקשה במסגרת בקשת רשות הערעור.

המבקש מיאן להשלים עם תוצאת ההחלטה, ובקשת רשות הערעור שהגיש מונחת בפניו. בהמשך הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצועה.

לטענת המבקש, ההחלטה על מינוי המומחים, ניתנה בהעדר התייחסות או הכרעה בתוקפו של הסכם-הממון עליו חתמו הצדדים, ואשר מתייחס ומכריע בסוגיות העולות בהחלטה האמורה. בעניינם של הצדדים, כך נטען, לא נערך כל דיון בפני בית משפט קמא, וההחלטה על מינוי המומחים מבטלת, הלכה למעשה, את הוראות הסכם-הממון שקיבל תוקף של פסק-דין.

עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא עת החליט על מינוי המומחים, בטרם הכריע בתוכנו ובתוקפו של הסכם-הממון, וכי ככל שתתקבלנה טענותיו של המבקש, לא יהא כל צורך במינוי המומחים. מינוי המומחים בעת הזו, כך נטען, משיתה על הצדדים הוצאות כלכליות שלא לצורך, וכי שינוי סדרי העבודה של בית משפט קמא הם שהחישו את מינוי המומחים שלא לצורך וטרם זמנם, תחת קיומו של הליך אכיפת הסכם-הממון ופירושו.

במסגרת הסכם-הממון, כך נטען, קבעו הצדדים מנגנון מוסכם בדבר אופן רכישת דירת-מגורים חדשה "לאחר תקופת השיקום", וכי החל מיום היכרותם של הצדדים, הם חיו בהפרדה רכושית מוחלטת, וללא כל כוונת שיתוף ביניהם. הואיל והיה זה הוא, כך טען המבקש, אשר מימן באופן מלא את רכישת דירת המגורים ברחוב, בחיפה, באמצעות כספים שלו, הוחרגה דירת-המגורים של הצדדים, ואין להחיל בעניינה כל שיתוף.

לטענת המבקש, שגה בית משפט קמא גם במינוי האקטואר הואיל והצדדים ערכו במסגרת הסכם-הממון רשימה סגורה של זכויות, אשר תאוזנה במועד פרידתם, וכי החלטת בית משפט קמא מרוקנת מתוכן את הסכם-הממון.

לאחר קריאה מעמיקה של בקשת רשות הערעור על נספחיה ושל תיק בית משפט קמא מצאתי, כי יש לדחות את בקשת רשות הערעור אף ללא צורך בתשובה, מכוח סמכותי על-פי תקנה 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט – 2018, לאחר שמצאתי כי אין לבקשה סיכוי להתקבל.

עניינה של בקשת רשות הערעור שבפני היא החלטת ביניים של בית משפט קמא, במסגרתה הורה על מינוי שמאי מקרקעין לשומת הדירה שבמחלוקת, וכן על מינוי אקטואר לשם שומת שווי זכויות הצדדים, לרבות פערי השתכרות.

יחד עם זאת הודגש, בפסקה 9, כי "בית המשפט ימנע מלהביע דעה לגבי טענות התובעת או הנתבע....", ובהמשך, בפסקה 10, כך: "לפיכך, ומבלי להביע דעה על טענות הצדדים או סיכויי התביעה מצד התובעת, משעולה צורך למנות אקטואר, אין להימנע מבדיקת הפרשי השתכרות בין הצדדים, ככל שקיימים, שהם בבחינת נכס בר-איזון".

יתרה מכך, בפסקה 12(ב) נקבע כהאי לישנא:

"אין בהחלטה זו על מנת לפגוע בטענות מי מהצדדים /או להביע דעה, לקבל או לדחות כל טענה מטענות הצדדים, השמורות להם".

יצוין, כי במסגרת החלטה זו, כאמור לעיל, דחה בית משפט קמא את בקשת המשיבה למתן צו לפירוק שיתוף בדירה שבמחלוקת וברכב הצדדים, וקבע בפסקאות 9 ו-11 כך:

"יחד עם זאת, בטרם התקיים קד"מ, אין להקדים ולתת צו לפירוק שיתוף..... בנוגע לפירוק השיתוף ברכב, אין להקדים ולהורות כך כבר כעת בטרם הובהרה התמונה לגבי השימוש ברכב בפועל והמשמעות המעשית לפירוק השיתוף בו. כמו כן, ובשים לב לקיומם של מחירונים שיכולים לשמש לכל הפחות בסיס לבחינת שווי הרכב ולקיומו של משא ומתן בהקשר זה, אף לא שוכנעתי בצורך למנות שמאי בשלב זה".

עינינו הרואות, כי מדובר בהחלטה זמנית, אשר אינה חורצת את גורל התביעה כולה – כפי שאף הדגיש בית משפט קמא במסגרת ההחלטות האמורות, ודומני, כי אין צורך להכביר מילים על השלכות האמור לעיל, לרבות הפסיקה העקבית ורבת-שנים של בית המשפט העליון, בדבר התערבותה המצומצמת של ערכאת הערעור בסוגיית כגון דא.

יתרה מכך, סבור אני, כי במסגרת החלטתו על מינוי המומחים, נתן בית משפט קמא דעתו לטענות הצדדים באריכות ובפירוט, וכי הדרך בה פוסע בית משפט קמא, היא הנכונה והראויה בנסיבות העניין שבפנינו, עת כלשונו "דירת הצדדים נרשמה על שמם של הצדדים בחלקים שווים – חרף הוראות ההסכם, וחרף העובדה, לכאורה, שהנתבע הוא שמימן את מלוא התמורה לטענתו. נזכור עוד שהדירה נרכשה בשנת 2015 – כעשור שנים ויותר לאחר אישור ההסכם. גם אם תעמוד בעינה המחלוקת, לאיזה חלק מתמורת הדירה זכאי כל אחד מהצדדים, אין בכך למנוע את שומת הדירה שעה שזכויות המבקשת רשומות בפנקס רישום המקרקעין, המהווה ראיה חותכת לתוכנו" (ר' פסקה 9 להחלטה על מינוי המומחים). כמו-כן אפנה לאמור בפסקה 10 להחלטה האמורה, ולפיה "אמנם אין לשלול את טענת המשיב לפיה יש לערוך איזון משאבים לפי ההסכם, מבלי לעמוד על הפרשי השתכרות. אך יחד עם זאת יש לתת את הדעת לחלופי הזמן מאז אישור ההסכם והעובדה שהצדדים חיו יחדיו שנים ארוכות לאחריהם. יש גם לתת הדעת להוראות אחרות מן ההסכם, שלא קוימו ועליהן עומדת המבקשת, למשל וכאמור ההסכמות לגבי אופן רישום הדירה שלכאורה לא יצאו אל הפועל, כמו גם לכאורה מכירת הדירה בנצרת".

עוד ובנוסף אדגיש, כי צדק בית משפט קמא, עת דחה את בקשתו של המבקש לעיון מחדש על ההחלטה למינוי המומחים. החלטה זו של בית משפט קמא, נטועה היטב הן בנסיבות המקרה והן בדין, בשים לב לקביעתו, בפסקה 4 להחלטה, לפיה "בית המשפט לא מצא בבקשה כל נימוק חדש שלא עלה מטעם המבקש בתגובתו הראשונית.... כך או כך, המבקש חוזר על טענותיו כאמור ואין בהן חידוש".

על יסוד כל האמור לעיל, לא מצאתי כי קיימת בהחלטות בית משפט קמא מושא הערעור שבפני, טעות כלשהי, הן בחוק והן בהלכה הפסוקה, אשר מחייבת כבר בשלב זה את התערבות ערכאת

הערעור, וממילא יוכל המבקש לערער בזכות על תוצאת פסק-הדין, ככל שזו לא תעלה בקנה אחד עם עמדתו, ובמסגרת זו גם על ההחלטה קמא.

משכך דין בקשת רשות הערעור וגם הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות, וכך אני מורה.
משלא התבקשה תשובה אין צו להוצאות.

מותר לפרסום בהשמטת שמות ופרטים מזהים נוספים.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ב, 29 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

סארי גיוני, שופט